

menhæng er jo, om Det Konservative Folkeparti vil skyde kanonerne af.

Alle ved jo, at der i 1980'erne blev skabt en tradition af den daværende konservative statsminister Poul Schlüter for, at ligeegyldigt hvad der blev vedtaget her i Folketinget, så blev regeringen siddende. Jeg må indrømme, at jeg er ret overbevist om, at den nuværende statsminister agter at følge den samme praksis, og det vil sige, at næsten ligeegyldigt hvad hr. Hans Engell og hr. Anders Fogh Rasmussen kører frem med af trusler, så vil statsministeren blive siddende.

Så det, hr. Hans Engell siger, bliver jo først interessant, hvis hr. Hans Engell er villig til at stemme imod finansloven. Det sagde han faktisk ikke noget om, og derfor kunne det da være meget interessant at få afklaret under debatten her, om der er så meget krudt i kanonen hos De Konservative, at de også er villige til at sige nej til finansloven. Det tror jeg kunne skabe lidt klarhed over debatten både i dag og også til efteråret.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Hans Engell berørte ikke overraskende nedskæringer i dagpengene som et af kravene til efterårets forhandlinger om finansloven fra De Konservatives side, men det var sådan lidt upræcist, hvilke krav til nedskæring i dagpengene det drejede sig om.

Jeg vil så spørge hr. Hans Engell, om det er det gamle forslag, som vel blev udtænkt – og også nedskrevet – for et års tid siden, men som man klogeligt og ikke helt ærligt ikke havde med, da folketingsvalgkampen kørte sidste år, nemlig forslaget om, at det skal blive betydelig sværere at komme ind i en a-kasse – det nævnte hr. Hans Engell også nu – at man kun kan få dagpenge i 4 år, at det skal være 80 pct.-grænsen, der skal være gældende, og ikke 90 pct., og at loftet i øvrigt skal fjernes, sådan at dagpengesystemet virkelig bliver et usolidarisk system i modsætning til i dag. Er det det forslag, som De Konservative i finanslovforhandlingerne vil føre frem over for Socialdemokratiet og regeringen i det hele taget?

Og hr. Torben Lund vil jeg så spørge: Hvordan vil Socialdemokratiets reaktion – jeg kunne også have spurgt regeringen, men jeg vælger af gode grunde at spørge Socialdemokratiet nu – hvordan vil partiets reaktion være, når kravene om forringelse i dagpengene kommer? Kan vi få et præcist svar på, hvad regeringen så vil gøre –

og i denne forbindelse må jeg altså nøjes med at spørge, hvad Socialdemokratiet vil gøre?

Vi oplevede i slutningen af denne samling forslag fra regeringen om regelforenklinger, 18 forslag. For Venstre og De Konservative var de ikke gode nok, for der var ikke besparelser nok i dem, og så nyttede det ikke noget, selv om man altid taler om regelforenkling. Vi valgte fra SF's og Enhedslistens side at støtte de 17 af forslagene, og derfor vil jeg spørge hr. Torben Lund: Hvad vil man gøre fra regeringens side – og her spørger jeg så igen Socialdemokratiet – når De Konservatives krav om dagpengeforringelser kommer?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det, der bringer mig herop, er hr. Hans Engells påstand om, at den nuværende regering har angrebet den private sektor. Jeg synes, det er meget svært at få øje på, hvor det angreb ligger.

I den periode, regeringen har siddet, er der skabt i tusindvis af nye arbejdspladser inden for den private sektor, bl.a. fordi vi har en stabil økonomisk politik. For det andet er der skabt i tusindvis af nye uddannelsespladser. Vi ved alle sammen, at en forudsætning for fremtidens økonomiske vækst er, at vi får opkvalificeret vores medarbejdere, og det arbejder vi på.

Jeg vil også gerne minde om, at Det Konservative Folkeparti jo har haft pæn indflydelse på regeringens politik i hvert fald på nogle områder. Tænk bare på de nye muligheder, der er nu i forhold til generationsskiftet.

Så er der de grønne afgifter. Jeg synes, det er svært at få øje på, hvordan de skal kunne fjerne arbejdspladser. De grønne afgifter vil indebære noget, der svarer til en fyrretyvededel af lønstigningen frem mod år 2000, og det vel at mærke inden vi har set på tilbageføringen. Jeg vil også gerne minde om, at vi stadig væk har de fjerde- eller femtelaveste energipriser i Europa. Så det her fjerner ikke nogen arbejdspladser; tværtimod er de grønne afgifter med til at skubbe den økonomiske vækst i den rigtige retning, så vi ikke bare har en vækst ud i den blå luft.

Den vej, vi skal, er, at vi skal skabe en udvikling, hvor afgiften på arbejdskraft sænkes. På sigt skal vi have sænket indkomstskatten, det er vi enige om. Det håber jeg vi kan komme i gang med i forbindelse med skatteforhandlingerne op til 1998. Så skal vi til gengæld have højere afgifter på ressourcer.